

Designing a model for developing green investment in sustaining emerging entrepreneurial sports businesses

Azim Salahi Kojour ^{*1}, Mojtaba Gohari², Farshad Emami³

1. Assistant Professor, Department of Sports Management, Shafagh Tonekabon Non-Profit Non-Governmental Higher Education Institution, Tonekabon, Iran (*Corresponding Author).
2. Director of Research and Development, Danesh Salar Iranian Knowledge-Based Company, Tehran, Iran.
3. Assistant Professor, Department of Physical Education and Sport Sciences, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University, Amol, Iran.

ARTICLE INFO

Article Type:

Original Research

Received: 02.22.2023

Revised: 05.13.2023

Accepted: 05.29.2023

Keyword:

Financing
Green Investment
Green Technologies
Sports Entrepreneurship
Startups

*Corresponding Author:

Azim Salahi Kojour

Email: azim.salahi@shafagh.ac.ir

ABSTRACT

The current research aimed to design a model for the development of green investment in sustaining entrepreneurial sports startups. The present research method was of the grounded theory type with a constructivist approach by Charmaz (2014). To gather the required information, a combination of library studies and semi-structured and in-depth interviews was utilized to identify the relevant components. The statistical population included environmental and green investment experts, entrepreneurship and startup specialists, sports and physical education experts, managers and entrepreneurs of sports startups, and sports management professors. Sampling was carried out purposefully using the sequential sampling method (15 participants). To assess the quality and credibility of the qualitative results, evaluation criteria proposed by Lincoln and Guba (1985) including credibility, transferability, dependability, and confirmability were employed. The interviews were coded using MAXQDA software. The findings indicated the influential factors on the development of green investment in sustaining entrepreneurial sports startups, consisting of two infrastructure and technological dimensions (3 indicators: development of green infrastructures, development of green technologies, and promotion of renewable natural resources), and cultural and behavioural dimensions (3 indicators: promotion of green culture, promotion of sustainable lifestyle, and green financing). The results showed that the designed model for the development of green investment in sports startups can be used as an operational template for policymaking and planning in this field.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Entrepreneurial startup businesses in sports play an important role in economic growth and development. However, these businesses face many challenges in terms of survival and continuity. One of the most important of these challenges is access to capital and financial resources. Green investment as a source of sustainable financing can play an important role in supporting entrepreneurial sports startups. Green investment refers to investing in activities that are compatible with environmental goals. This type of investment can include areas such as renewable energy, clean transportation, waste management, and more. Designing and developing an appropriate model for the development of green investments and directing it towards entrepreneurial sports startups can play an effective role in the continuity and survival of these businesses. This research is important in various aspects because, so far, no comprehensive and systematic study has been conducted on the native model of green investment development and its relation to entrepreneurial sports startups in Iran. Therefore, this research can fill the existing gap in the research literature in this field. Furthermore, the research findings provide an appropriate scientific basis for policymaking and planning in the field of promoting and developing green investments and targeted support for entrepreneurs and green sports startups. Thus, the main question of the research is: What is the model for the development of green investment in the sustainability of entrepreneurial sports startups?

Methodology

The research method used was grounded theory. To collect the required data, library studies and semi-structured, in-depth interviews were used to identify the related components. The overall framework of the model was based on the constructivist approach of Strauss (2014) using grounded theory. The statistical population included experts and managers in the fields of environment and green investment, experts in the fields of entrepreneurship and startups, experts and experts in the fields of sports and physical education; managers and entrepreneurs of sports startups; and professors in the field of sports management. Sampling was carried out purposefully using a sequential sampling method (15 people). To examine the quality and validation of the qualitative results, Lincoln and Guba (1985) evaluation criteria, including credibility, transferability, reliability, and confirmability, were used. Interview coding was performed using MAXQDA software.

Results and Discussion

The analysis of 15 interviews extracted 132 semantic expressions and a total of 55 new concepts were obtained. In the second stage, categorization was performed. At this stage, all the final concepts were reviewed again and compared with the research literature, and ultimately, given the opinion of the experts, six factors were approved. In the integration and refinement stage, the researcher must choose a main or core category from among the identified categories in previous steps. In the integration and refinement stage, the infrastructural and technological dimension and the cultural and behavioral dimension

were selected as the main and core categories. Other identified categories were placed in relation to the main category as subcategories. The categories of development of green infrastructure, development of green technologies, and promoting the use of renewable natural resources were identified as factors that, in addition to the infrastructural and technological dimensions, affect the sustainability of entrepreneurial sports startups. Moreover, the categories of promoting green culture, promoting sustainable lifestyles, and green financing were identified as factors that, in addition to the cultural and behavioural dimensions, affect the sustainability of entrepreneurial sports startups. Thus, the main category, along with other related categories and subcategories, form the model and conceptual model of the research.

Conclusions

In the discussed research, the development of green investment in entrepreneurial sports startups was investigated, and the factors affecting this development, including the infrastructural, technological, cultural, and behavioural dimensions, were introduced. These factors can be effective in achieving the goals of green investment and the continuity of sports businesses. Designing an appropriate model for this development requires a deep understanding of the relationships and impacts of these factors on each other. In the infrastructural and technological dimensions, studies have shown that the development of green infrastructure can lead to significant improvements in the conditions of stadiums and sports spaces. Green technologies also serve as an effective tool to optimize the use of natural resources and sustainable development. Promoting the use of renewable natural resources also causes people to turn more to these resources and encourage green investments. In the cultural and behavioural dimensions, promoting a green culture can significantly help create an effective environment for green investments. Promoting a sustainable lifestyle can also encourage people to change their environmental behaviours. Green financing can also help create favourable financial conditions for implementing green projects and attract investors to this field. Given the results of this study, it can be concluded that coordination between the mentioned factors and creating a green investment development policy in the sports field is vital. This policy should emphasize the simultaneous development of green infrastructure, green technologies, and the creation of a green culture. Measures should also be taken to promote a sustainable lifestyle and green financing so that this field progresses sustainably. Overall, the development of green investment in entrepreneurial sports startups seeks continuity and sustainability to protect the environment and improve the economy. This research clearly shows that green investments not only help the profitability of businesses but also help protect the environment and sustainable development. This novel approach in the sports field not only helps improve this industry but also helps improve the quality of human life and preserve natural resources.

طراحی مدل توسعه سرمایه گذاری سبز در استمرار کسب و کارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی

عظیم صلاحی کجور^{۱*}، مجتبی گوهری^۲، فرشاد امامی^۳

۱. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، موسسه آموزش عالی غیر دولتی غیر انتفاعی شفق تنکابن، تنکابن، ایران*
۲. مدیر تحقیق و توسعه، واحد دانش بنیان، شرکت دانش بنیان سالار ایرانیان، تهران، ایران
۳. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت الله آملی، آمل، ایران

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۱۲/۰۳

بازنگری مقاله: ۱۴۰۲/۰۲/۲۳

پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۳/۰۸

کلید واژگان:

تأمین مالی
سرمایه گذاری سبز
فناوری های سبز
کارآفرینی ورزشی
کسب و کارهای نوپا

*نویسنده مسئول: عظیم صلاحی کجور
پست الکترونیکی:
azim.salahi@shafagh.ac.ir

هدف پژوهش حاضر، طراحی مدل توسعه سرمایه گذاری سبز در استمرار کسب و کارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی بود. روش تحقیق حاضر از نوع تئوری داده بنیاد با رهیافت ساختگراییانه شارمز (۲۰۱۴) می باشد. برای گردآوری اطلاعات مورد نیاز، از مطالعات کتابخانه ای و مصاحبه های نیمه ساختاریافته و عمیق استفاده شد تا مؤلفه های مرتبط شناسایی گردند. جامعه آماری شامل متخصصان، مدیران و کارشناسان حوزه محیط زیست و سرمایه گذاری سبز و متخصصان و کارشناسان حوزه کارآفرینی و کسب و کارهای نوپا و متخصصان و کارشناسان حوزه ورزش و تربیت بدنی و مدیران و کارآفرینان کسب و کارهای نوپای ورزشی و استادان حوزه مدیریت ورزشی بود. نمونه گیری به صورت هدفمند به شیوه نمونه گیری متوالی انجام شد (۱۵ نفر). به منظور بررسی کیفیت و اعتباربخشی به نتایج کیفی از معیارهای ارزشیابی لینکلن و گابا (۱۹۸۵) شامل معیارهای اعتبار، انتقال، قابلیت اعتماد و تأییدپذیری استفاده شد. کدگذاری مصاحبه ها با استفاده از نرم افزار MAXQDA انجام پذیرفت. یافته ها نشان داد عوامل مؤثر بر توسعه سرمایه گذاری سبز در استمرار کسب و کارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی شامل دو بعد زیرساختی و فناورانه (۳ شاخص: توسعه زیرساخت های سبز، توسعه فناوری های سبز، ترویج استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر) و فرهنگی و رفتاری (۳ شاخص: ترویج فرهنگ سبز، ترویج سبک زندگی پایدار، تأمین مالی سبز) می باشد. نتایج نشان داد که مدل طراحی شده برای توسعه سرمایه گذاری سبز در کسب و کارهای نوپای ورزشی می تواند به عنوان یک الگوی عملیاتی برای سیاست گذاری و برنامه ریزی در این زمینه مورد استفاده قرار گیرد.

مقدمه

کسب و کارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی^۱ نقش مهمی در رشد و توسعه اقتصادی دارند اما این کسب و کارها برای بقا و استمرار فعالیت با معضلات بسیاری مواجه هستند. یکی از مهم‌ترین این معضلات، دسترسی به سرمایه و منابع مالی است. سرمایه‌گذاری سبز^۲ به‌عنوان منبع تأمین مالی پایدار می‌تواند نقش مهمی در حمایت از کسب و کارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی ایفا کند (فاهامسیاه و همکاران، ۲۰۲۳).^۳ سرمایه‌گذاری سبز به سرمایه‌گذاری در فعالیتهایی اطلاق می‌شود که با اهداف زیست‌محیطی سازگار باشد. این نوع سرمایه‌گذاری می‌تواند شامل حوزه‌هایی مانند انرژی‌های تجدیدپذیر، حمل‌ونقل پاک، مدیریت پسماند و غیره باشد (تارانیوک و همکاران، ۲۰۲۳).^۴ طراحی و تدوین مدلی مناسب برای توسعه سرمایه‌گذاری‌های سبز و هدایت آن به سمت کسب و کارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی می‌تواند نقش مؤثری در استمرار و بقای این کسب و کارها داشته باشد.

کسب و کارهای نوپا نقش بسزایی در اشتغال‌زایی، رشد اقتصادی و نوآوری دارند (کتاچی و همکاران، ۲۰۲۳) اما آنها با معضلات بسیاری از جمله دسترسی به سرمایه، فقدان تجربه کافی و شناختن بازار روبه‌رو هستند که منجر به شکست بسیاری از آنها در سال‌های اولیه فعالیت می‌شود (جلالی و همکاران، ۲۰۲۲). سرمایه‌گذاری سبز نیز با معضلاتی همچون هزینه بالای اولیه، بازگشت سرمایه طولانی‌مدت و فقدان حمایت‌های دولتی و مشوق‌های کافی مواجه است که مانع از توسعه آن می‌شود (سالاکسانا، ۲۰۲۲).^۵

از طرفی، ترکیب سرمایه‌گذاری سبز و حمایت از کسب و کارهای نوپا می‌تواند منافع متقابل برای هر دو حوزه داشته باشد. سرمایه‌گذاری سبز، منابع مالی موردنیاز کسب و کارهای نوپا را فراهم می‌کند و کسب و کارهای نوپا با نوآوری و خلاقیت خود می‌توانند به توسعه و گسترش فناوری‌ها و زیرساخت‌های سبز کمک کنند (رزیتا و همکاران، ۲۰۲۳).^۶

سرمایه‌گذاری سبز و حمایت از کسب و کارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی می‌تواند منافع اجتماعی و اقتصادی متعددی به همراه داشته باشد؛ از جمله این منافع می‌توان به ایجاد فرصت‌های شغلی جدید و کاهش بیکاری، افزایش درآمد سرانه و بهبود وضعیت اقتصادی (تران و همکاران، ۲۰۲۰)،^۷ توسعه فناوری‌های نوین و صنایع دانش‌بنیان، کاهش آلودگی محیط‌زیست و حفظ منابع طبیعی اشاره کرد (کیلینسکی و همکاران، ۲۰۲۳).^۸ همچنین این امر می‌تواند موجب ارتقای سلامت عمومی و کیفیت زندگی شهروندان، تقویت فرهنگ کارآفرینی و خلاقیت در جامعه، افزایش ظرفیت‌ها و توانمندی‌های بومی و ملی (ارشی و همکاران، ۲۰۲۱)،^۹ گسترش اشتغال‌های پایدار و حفظ محیط‌زیست (وانگ و همکاران، ۲۰۲۴)،^{۱۰} کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی و رشد و

1. Entrepreneurial Start-up Sports Businesses

2. Green Investment

3. Fahamsyah et al

4. Taraniuk et al

5. Sulaksana

6. Rosita et al

7. Tran et al

8. Kwilinski et al

9. Arshi et al

10. Wang et al

تعالی اقتصاد دانش‌بنیان (ژیائو و همکاران، ۲۰۲۴)^۱ شود بنابراین با توجه به مزایای بالقوه فراوان، ضروری است تا با برنامه‌ریزی صحیح و حمایت‌های لازم، زمینه تحقق این منافع فراهم گردد.

نتایج پژوهش (غیائی طبری و همکاران، ۲۰۲۴) با عنوان «ارائه مدلی برای توسعه سرمایه‌گذاری سبز در سیستم‌های تولید هوشمند مبتنی بر تحول دیجیتال» نشان داد مدل نهایی تحقیق، شش سطح اصلی داشت که مؤلفه تدوین الگوی توسعه سرمایه‌گذاری سبز و تولید هوشمند (برندسازی، بومی‌سازی، مونتاژکاری یا تولید مشترک) در سطح ششم مدل قرار گرفته بود بنابراین باید توسعه سرمایه‌گذاری سبز در سیستم‌های تولید مبتنی بر تحول دیجیتال با عوامل سطح ششم شروع شود تا زمینه برای تحقق سایر عوامل در سطوح بالاتر فراهم گردد.

یافته‌های پژوهش (حجاریان، ۲۰۲۲) با عنوان «بررسی چالش‌ها و موانع توسعه کارآفرینی سبز از دیدگاه خبرگان و ذی‌نفعان» نشان داد مهم‌ترین معضلات موجود فراروی توسعه کارآفرینی سبز چهار عامل بودند که به ترتیب شامل عوامل اقتصادی، زیرساختی، ترویجی- آموزشی و اجتماعی- فرهنگی بود که این عوامل ۶۲/۶۵ درصد از واریانس کل را تبیین کردند. نتایج پژوهش عادل و همکاران (۲۰۲۲) در مورد تحلیل اهمیت عملکرد عوامل مؤثر بر ارزش‌گذاری شرکت‌های نوپا نشان داد متغیرهایی نظیر سطوح نوآوری شرکت، چگونگی ارتباط مشتری هم از بعد اهمیت و هم از بعد عملکرد در وضعیت مناسبی برای استمرار قرار دارد و متغیرهایی نظیر جذابیت ایده/محصول، قدرت و کیفیت تیم کارآفرین از بعد اهمیت در سطح بالایی قرار دارند ولیکن از بعد عملکرد در وضعیت مناسبی قرار ندارد و مستلزم تمرکز بیشتر خط‌مشی‌گذاران و مجریان مربوطه است. نتایج پژوهش مطیعی (۲۰۲۲) با عنوان «موانع حقوقی- قانونی تأمین مالی کارآفرینی فناورانه با رویکرد نهادی» نشان داد بین قوانین و مقررات تأمین مالی کارآفرینی فناورانه و انحراف از قوانین و مقررات، مالکیت فکری و صنعتی و زمان طولانی تأمین مالی شرکت‌های فناور، رابطه معناداری وجود دارد. همچنین جباری پیرویوسفیان و نوبری (۲۰۲۰) در نتایج پژوهش خود با عنوان «شناسایی و رتبه‌بندی عوامل سرمایه‌گذاری سبز» هفت معیار اصلی برای تولید ناب- سبز را شناسایی و اولویت‌بندی کردند که مدیریت سرمایه انسانی در فرایند تولید، مهم‌ترین عامل می‌باشد. همچنین نتایج نشان می‌دهد که سه عامل توسعه مشارکت و تفویض اختیار به کارکنان، بهبود مستمر فرایند ارائه خدمات و استقرار سیستم مدیریت زیست محیطی مهم‌ترین عوامل در کاهش کلیه گروه‌های مختلف ابعاد ارزیابی یا انواع ضایعات در سیستم تولید ناب- سبز به‌شمار می‌آید. نتایج پژوهش رضایی و همکاران (۲۰۱۸) با عنوان «شناسایی موانع توسعه کارآفرینی سبز در بخش کشاورزی» نشان داد که در مجموع حدود ۵۴/۳۴۹ درصد واریانس موانع توسعه کارآفرینی سبز در کشاورزی شهرستان کرمانشاه به ترتیب اهمیت چهار عامل موانع زیرساختی، موانع اقتصادی، موانع فنی- مدیریتی و موانع ترویجی- آموزشی را تبیین می‌کنند.

نتایج پژوهش چاین (۲۰۲۳)^۲ با عنوان «تأثیر سرمایه‌گذاری سبز، نوآوری زیست محیطی بر توسعه پایدار نشان داد که سرمایه‌گذاری سبز، شاخص نوآوری زیست محیطی، هزینه‌های تحقیق و توسعه ارتباط مثبت و معناداری با توسعه پایدار (شاخص توسعه انسانی) دارند. نتایج پژوهش هانگ (۲۰۲۳)^۳ با عنوان سرمایه‌گذاری سبز، توسعه مالی، دیجیتالی‌شدن و پایداری اقتصادی نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری در منابع سبز، نوآوری فناوری و توسعه مالی

1. Xiao et al

2. Chien

3. Hung

از گذار کشور به توسعه پایدار حمایت می‌کند. نتایج پژوهش [چن و همکاران \(۲۰۲۳\)](#)^۱ با عنوان «سرمایه‌گذاری سبز، پیشرفت فناوری و توسعه صنعتی سبز: پیامدهایی برای توسعه پایدار» نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری سبز به ساختار صنعتی منفعت می‌رساند. یافته‌های تجربی نشان می‌دهد که فناوری به‌طور قابل‌توجهی توسعه ساختار صنعتی را تنها در بلندمدت تشدید می‌کند. بنابراین، برای توسعه صنعتی سبز، نیاز به افزایش سرمایه‌گذاری سبز و توسعه فناوری تا طراحی سطح بالا وجود دارد. نتایج پژوهش [شو \(۲۰۲۳\)](#)^۲ با عنوان «قابلیت کارآفرینی، استراتژی‌های راه‌اندازی و چالش‌ها در میان کارآفرینان نوپا: مبنایی برای چارچوب پایداری کسب‌وکار» نشان داد که بین توانایی کارآفرینی، استراتژی‌های راه‌اندازی و معضلات راه‌اندازی ارتباطی وجود ندارد.

پژوهش پیش‌رو از جنبه‌های مختلف حائز اهمیت است؛ یافته‌های پژوهش مبنای علمی مناسبی را برای سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی در زمینه ترویج و توسعه سرمایه‌گذاری‌های سبز و حمایت هدفمند از کارآفرینان و کسب‌وکارهای نوپای سبز ورزشی فراهم می‌کند. نتایج پژوهش نیز می‌تواند راهنمای عملی مناسبی برای سرمایه‌گذاران، مراکز رشد، صندوق‌های سرمایه‌گذاری و سایر بازیگران حوزه سرمایه‌گذاری و کارآفرینی سبز باشد. در نهایت ارائه الگوی بومی‌شده سرمایه‌گذاری سبز برای حمایت از کسب‌وکارهای نوپا ورزشی، موجب تسهیل فرایند تأمین مالی این کسب‌وکارها می‌شود و از این طریق، زمینه رشد و توسعه آنها را فراهم می‌کند. بنابراین، انتظار می‌رود نتایج این پژوهش ضمن ارتقای سطح دانش، به گسترش و تعمیق سرمایه‌گذاری سبز و تقویت بنیان کسب‌وکارهای دانش‌بنیان و نوپا ورزشی منجر شود.

با توجه به پیشینه‌های موجود در حوزه سرمایه‌گذاری سبز و حمایت از کارآفرینی و کسب‌وکارهای نوپا، می‌توان نتیجه گرفت که سرمایه‌گذاری سبز و حمایت از کسب‌وکارهای نوآور و کارآفرین برای دستیابی به توسعه پایدار اهمیت بسیاری دارد. همچنین ترکیب سرمایه‌گذاری سبز و حمایت از کسب‌وکارهای نوپا ورزشی باعث بهبود عملکرد هر دو حوزه می‌شود. از طرفی موانع و معضلات متعددی بر سر راه توسعه سرمایه‌گذاری سبز و کارآفرینی وجود دارد که نیاز به شناسایی و رفع آنها هست. بنابراین، ضرورت دارد پژوهشی جامع به‌منظور طراحی مدلی برای توسعه سرمایه‌گذاری سبز و حمایت هدفمند از کسب‌وکارهای نوپا ورزشی صورت گیرد؛ از این‌رو پرسش اصلی تحقیق این است که مدل توسعه سرمایه‌گذاری سبز در استعمار کسب‌وکارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی چگونه می‌باشد؟

روش‌شناسی

روش تحقیق حاضر از نوع تئوری داده‌بنیاد با رهیافت ساختگرایانه [\(شارمز، ۲۰۱۴\)](#)^۳ است. برای گردآوری داده‌های موردنیاز از روش‌های تحقیق کیفی مانند مطالعات کتابخانه‌ای و مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته و عمیق استفاده شد تا مؤلفه‌های مرتبط شناسایی گردند. جامعه آماری پژوهش شامل خبرگان حوزه محیط زیست و سرمایه‌گذاری سبز و متخصصان و کارشناسان حوزه کارآفرینی و کسب‌وکارهای نوپا و متخصصان و کارشناسان حوزه ورزش و تربیت بدنی و مدیران و کارآفرینان کسب‌وکارهای نوپای ورزشی و مدیران سازمان‌ها و نهادهای حامی کارآفرینی

1. Chen et al

2. Shou

3. Charmaz

و کسب‌وکارهای نوپا و استادان و محققان دانشگاهی حوزه مدیریت ورزشی که در زمینه مربوطه اطلاعات و آگاهی و تجربه میدانی دارند می‌باشد. معیار انتخاب افراد یکی از موارد: داشتن حداقل ۵ سال سابقه کار در حوزه مرتبط، آشنایی با موضوع پژوهش، داشتن انگیزه و علاقه برای مشارکت در پژوهش، داشتن قدرت بیان و انتقال تجربیات و دانش بود. نمونه‌گیری به صورت هدفمند و به شیوه نمونه‌گیری متوالی (افزایش حجم نمونه تا زمان رسیدن به کفایت نظری یا اشباع داده‌ها) انجام شد. در این حالت حجم دقیق نمونه آماری مشخص نیست و مصاحبه‌ها تا رسیدن به کفایت نظری داده‌ها، ادامه می‌یابند. در این پژوهش پس از مصاحبه با ۱۵ نفر، کفایت نظری داده‌ها حاصل شد.

جدول ۱. توزیع نمونه‌های پژوهش در بخش کیفی

جمع	تحصیلات		جنسیت		رشته تحصیلی
	دکتری	ارشد	مرد	زن	
۳	۳	-	۲	۱	متخصصان، مدیران و کارشناسان حوزه محیط زیست و سرمایه‌گذاری سبز
۵	۲	۳	۳	۲	متخصصان و کارشناسان حوزه کارآفرینی و کسب‌وکارهای نوپا ورزشی
۳	۲	۱	۲	۱	مدیران سازمان‌ها و نهادهای حامی کارآفرینی و کسب‌وکارهای نوپا
۴	۴	-	۳	۱	استادان و محققان دانشگاهی حوزه مدیریت ورزشی
۱۵	۱۱	۴	۱۰	۵	جمع

انجام مصاحبه به صورت حضوری و تلفنی با خبرگان برای استخراج ابعاد و شاخص‌های توسعه سرمایه‌گذاری سبز در استمرار کسب‌وکارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی و کشف ماهیت مفهوم آن انجام شد. پس از هماهنگی‌های لازم برای انجام مصاحبه و تعیین وقت مصاحبه، تمام مصاحبه‌ها انجام شد و با کسب اجازه از مصاحبه‌شوندگان به صورت صوتی ضبط گردید. به‌طور کلی میانگین زمان انجام مصاحبه‌ها ۵۵ دقیقه بود. با توجه به آن که در مصاحبه‌های حضوری امکان نوشتن صحبت‌های مشارکت‌کنندگان در حین مصاحبه اندکی سخت می‌باشد؛ از نرم‌افزار کال رکورد^۱ برای ضبط صدا استفاده شد تا در حین مصاحبه تمام جمله‌ها ثبت شود. پس از پایان هر مصاحبه، صوت به نوشتاری برگردان می‌شد و تحلیل اولیه روی آن صورت می‌گرفت تا از این طریق مشخص شود به اصل اشباع رسیدیم یا خیر. در مصاحبه سیزدهم مشخص شد که اصل اشباع صورت گرفته است و جواب‌های ارائه‌شده با پاسخ‌های قبلی مشابهت دارند و چیزی به یافته‌ها اضافه نمی‌کنند و نیازی به ادامه مصاحبه‌ها نیست ولی برای اطمینان از این امر تا مصاحبه پانزدهم انجام پذیرفت.

جدول ۲. اطلاعات مستخرج از مصاحبه بر اساس تعداد جملات و کدبندی‌ها (جدول اشباع)

کد مصاحبه‌شوندگان	تعداد کل عبارت معنایی (تکراری و غیرتکراری)	تعداد مفاهیم جدید
PI	۱۰	۹

^۱. Call Recorder

تعداد مفاهیم جدید	تعداد کل عبارت معنایی (تکراری و غیرتکراری)	کد مصاحبه‌شوندگان
۷	۸	P2
۶	۱۰	P3
۷	۹	P4
۶	۸	P5
۵	۸	P6
۵	۹	P7
۳	۹	P8
۳	۸	P9
۲	۸	P10
۱	۹	P11
۱	۸	P12
۰	۱۰	P13
۰	۹	P14
۰	۹	P15
۵۵	۱۳۲	جمع

کدگذاری داده‌ها به صورت مفهوم‌پردازی^۱، مقوله‌بندی^۲ و یکپارچه‌سازی و پالایش^۳ انجام شد. در مرحله مفهوم‌پردازی، کدهای اولیه برای خلاصه‌سازی و مفهوم‌سازی داده‌ها تهیه شدند. سپس در مرحله مقوله‌بندی، کدهای اولیه در قالب مقوله‌های مرتبط دسته‌بندی شدند. در نهایت، مقوله اصلی شناسایی و سایر مقوله‌ها حول آن سازماندهی شدند. کدگذاری مصاحبه‌ها با استفاده از نرم‌افزار مکس کیودا ورژن ۲۰۲۰^۴ انجام پذیرفت. به منظور دستیابی به روایی مطلوب ابزار مصاحبه، متخصصان و استادان یافته‌های مصاحبه را مطالعه کردند و نظرات آنها اعمال شد. مدل مفهومی شناسایی شد و استادان گویه‌های آن را مطالعه و بازبینی کردند و مواردی نیز اصلاح و تغییر داده شد. به منظور بررسی کیفیت و اعتباربخشی به نتایج کیفی در تحقیق حاضر از معیارهای ارزشیابی (لینکلن و گابا، ۱۹۸۵)^۵ شامل معیارهای اعتبار، انتقال، قابلیت اعتماد و تأییدپذیری استفاده شد. برای محاسبه پایایی مصاحبه با روش توافق درون‌موضوعی دو کدگذار، از یک استاد مدیریت ورزشی به عنوان همکار پژوهش خواسته شد که سه مصاحبه که به صورت تصادفی انتخاب شده بود را پس از آموزش‌ها و توضیحات لازم کدگذاری کند. سپس با مقایسه کدگذاری انجام‌شده توسط همکار پژوهش با کدگذاری انجام‌شده توسط پژوهشگر، کدهای مشابهی که دو کدگذار شناسایی کرده بود با عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه نیز با عنوان «عدم توافق» مشخص شدند. سپس با استفاده از فرمول درصد توافق درون موضوعی محاسبه شد. نتایج نشان داد پایایی بین دو کدگذار در کل برابر ۸۹ درصد شد و در سطح خوب قرار دارد (جدول ۳). در تحقیق حاضر برای محاسبه پایایی بازآزمون، از بین مصاحبه‌های انجام‌گرفته به صورت تصادفی، تعداد ۳ مصاحبه انتخاب شد و هر کدام از آنها دو بار در یک

1. Conceptualizing

2. Categorizing

3. Integrating and Refining

4. MAXQDA 2020

5. Lincoln & Guba

فاصله زمانی ۳۰ روزه (یک ماه) توسط پژوهشگر کدگذاری شده‌اند. استمبلر (۲۰۰۰)^۱ در پژوهش خود میزان پایایی بیشتر از ۰/۶۰ را مورد تأیید و قابل قبول بیان کرد.

جدول ۳. پایایی مصاحبه‌ها به روش بازآزمون

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	پایایی بازآزمون (درصد)
۱	P4	۱۵	۷	۱	۰/۹۳
۲	P7	۱۱	۵	۱	۰/۹۱
۳	P10	۱۲	۵	۲	۰/۸۳
	کل	۳۸	۱۷	۴	۰/۸۹

یافته‌ها

در این مطالعه با ۱۵ نفر از خبرگان مصاحبه انجام شد که در قالب سه مرحله داده‌ها کدگذاری شدند. ابتدا متن کامل مصاحبه‌ها ثبت شد و سپس مفهوم‌پردازی آن‌ها شامل شکستن، بررسی، مقایسه و مفهوم‌سازی داده‌ها انجام شد. بدین ترتیب که داده‌های جمع‌آوری شده در مصاحبه‌ها به صورت مکتوب بر روی کاغذ درج، سپس با تجزیه و تحلیل خط به خط و بند به بند نوشته‌های موجود، کدهای اولیه استخراج شدند. مفهوم‌پردازی مصاحبه بعد از ویرایش ارائه شده است این کدها اقتباسی از نوشته‌ها و در برخی موارد عین خود نوشته بود. از تجزیه و تحلیل ۱۵ مصاحبه، ۱۳۲ عبارت معنایی استخراج گردید و در مجموع ۵۵ مفهوم جدید به دست آمد.

در مرحله دوم، مقوله‌بندی انجام شد. مقوله‌بندی، فرایند ربط‌دهی مقوله‌ها و پیوند دادن مقوله‌ها در سطح ویژگی‌ها و ابعاد است. در این مرحله، مقوله‌ها، ویژگی‌ها و ابعاد حاصل از کدگذاری باز تدوین می‌شوند و سر جای خود قرار می‌گیرند تا دانش و درک فرایندها و روابط ایجاد گردد به عبارت دیگر مقوله‌بندی موجب ایجاد مقوله‌ها و زیرمقوله‌ها می‌گردد. در این مرحله تمامی مفاهیم نهایی دوباره بازبینی و با ادبیات تحقیق مقایسه گردیده است که در نهایت با توجه به نظر خبرگان ۶ عامل تأیید شد که در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴. عبارت معنایی، کدهای باز محوری

مقوله‌بندی	کد مصاحبه‌شوندگان	مفهوم‌پردازی	عبارت معنایی
توسعه زیرساخت‌های سبز	P13, P7, P1	ساخت و بهینه‌سازی فضاهای ورزشی سبز	ایجاد و بهبود فضاهای ورزشی محیطی با کمترین تأثیر بر محیط زیست، مانند فضاهای باز، استادیوم‌ها و پارک‌های ورزشی
	P2, P6	استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر	نصب سیستم‌های تولید انرژی خورشیدی، بادی، گرمایی یا هیدروالکتریک برای تأمین نیازهای انرژی فضاهای ورزشی
	P15, P8, P1	استفاده از مواد دوستدار محیط زیست	استفاده از مواد بازیافتی و محیط‌دوست در ساخت‌وساز فضاهای ورزشی و تجهیزات ورزشی

^۱. Stemler

	P9,P5	حمایت از حمل و نقل پایدار	فراهم کردن دسترسی آسان به فضاهای ورزشی از طریق حمل و نقل عمومی، مسیرهای دوچرخه سواری و سیستم های حمل و نقل پایدار
	P4, P3,P1	مدیریت پسماند	ایجاد سیستم هایی برای مدیریت پسماند در فضاهای ورزشی و تشویق به بازیافت و کاهش پسماند تولیدی
	P11, P7,P6	استفاده از فناوری های سبز	اعمال فناوری های نوین برای بهبود کارایی و کاهش مصرف انرژی و منابع در فضاهای ورزشی
	P10, P3,P1	حفاظت از منابع طبیعی	حفاظت از منابع طبیعی محلی مانند آب و خاک در فضاهای ورزشی و مناطق اطراف آن ها
	P12,P2, P5	ترویج سبک زندگی سالم و فعال	ایجاد امکاناتی برای تشویق مردم به فعالیت های ورزشی در محیط های سبز و سالم
	P13, P8,P7	توسعه فناوری های دیجیتال	استفاده از فناوری های دیجیتال برای بهبود مدیریت و ارتقای کیفیت فضاهای ورزشی
	P11, P6,P3	ترویج فرهنگ محیط زیستی	ایجاد فرهنگی که از محافظت از محیط زیست و استفاده مسئولانه از آن حمایت می کند.
تامین مالی سبز	P2, P14,P1	وام های سبز	ایجاد فرصت های دسترسی به وام های بازپرداختی مقرون به صرفه با شرایط ملایم و نرخ بهره کم به منظور تأمین مالی برای کارآفرینان ورزشی
	P10,P4	سرمایه گذاری های اجتماعی	ایجاد فرصت های سرمایه گذاری اجتماعی و پشتیبانی مالی از کسب و کارهای ورزشی با رویکرد پایدار و موجودیت اجتماعی
	P15,P2, P10	سرمایه گذاری های سبز	حمایت از سرمایه گذاری هایی که به کارآفرینان ورزشی کمک کنند تا فعالیت های پایدار و دوستدار محیط زیست را پشتیبانی کنند
	P8,P7	تسهیل دریافت سرمایه	ارائه فرصت ها و مکانیزم هایی برای تسهیل دریافت سرمایه از طریق سرمایه گذاری های خصوصی، سرمایه گذاری اجتماعی و سایر منابع مالی
	P12, P9,P3	ترویج مدل های تجاری مستدام	حمایت از کسب و کارهای ورزشی که مدل های تجاری مستدام را اجرا می کنند و به دنبال تأمین مالی پایدار هستند
	P15, P7,P1	حمایت از استارت آپ های سبز	ارائه حمایت های مالی و مشاوره ای به استارت آپ های ورزشی که از منابع مالی سبز استفاده می کنند
	P10,P5	استفاده از سرمایه گذاری های منطقه ای	ارتقای همکاری بین انجمن های ورزشی، شرکت های محلی و دولت منطقه ای برای جلب سرمایه گذاری های سبز در پروژه های ورزشی.
	P3,P1	مدیریت مالی پایدار	توسعه ابزارهای مالی هدفمند برای تقویت پایداری مالی استارت آپ های ورزشی

ترویج فرهنگ سبز	P10,P8	آگاهی‌زایی	ارائه اطلاعات و آموزش‌های لازم به جامعه و صنعت ورزش درباره مزایای و اهمیت حفظ محیط زیست و استفاده از روش‌های سبز
	P6,P4	ترویج استفاده از حمل و نقل عمومی و موازین سبز	تشویق مردم به استفاده از حمل‌ونقل عمومی و وسایل حمل‌ونقل دوستدار محیط زیست مانند دوچرخه و پیاده‌روها
	P9,P7	تشویق به استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر	آگاه‌سازی جامعه در مورد اهمیت استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی و بادی
	P11,P8	ترویج سبک زندگی پایدار	تشویق مردم به انتخاب یک سبک زندگی پایدار و محافظه‌کار در مصرف منابع و مواد
	P10,P4	ترویج استفاده از مواد دوستدار محیط زیست	آگاه‌سازی در مورد مزایای استفاده از مواد بازیافتی و دوستدار محیط زیست
	P12, P3,P1	حفظ فضای سبز	ترویج استفاده از فضاهای سبز و حفاظت از آنها به عنوان بخشی از سبک زندگی سالم و فعال
	P13,P2, P9	تشویق به بازیافت و کاهش پسماند	آموزش روش‌های بازیافت و کاهش پسماند به جامعه و صنعت ورزش.
	P15, P7,P5	ترویج مسئولیت اجتماعی و محیط‌زیستی	تشویق به انجام فعالیت‌های مسئولیت‌پذیرانه و محیط‌زیستی در فضای ورزشی
	P13, P4,P3	ترویج فرهنگ پایداری	ارتقای فرهنگ و ذهنیتی که به حفظ محیط زیست و توسعه پایدار جامعه و صنعت ورزش اهمیت می‌دهد
توسعه فناوری‌های سبز	P12,P11	توسعه و ارتقاء فناوری‌های تجدیدپذیر	ایجاد و بهبود فناوری‌هایی که بر اساس منابع تجدیدپذیر عمل کنند، مانند تکنولوژی‌های تولید انرژی خورشیدی، بادی، و هیدروالکتریک
	P10,P8	نوآوری در زمینه مواد و مصالح سبز	تحقیق و توسعه مواد و مصالح سبز و دوستدار محیط زیست برای استفاده در ساخت‌وساز فضاهای ورزشی و تجهیزات ورزشی
	P6, P4,P1	استفاده از فناوری‌های پاک و دوستدار محیط زیست	توسعه و استفاده از فناوری‌های کم انرژی، بازیافت مواد، کاهش آلودگی و کاهش تأثیرات منفی بر محیط زیست
	P15, P9,P3	پایش و کنترل محیط زیست با استفاده از فناوری	ارتقای فناوری‌های پایش و کنترل محیط زیست در فضاهای ورزشی مانند سیستم‌های مانیتورینگ هوا و آب
	P2, P11	استفاده از هوش مصنوعی و اینترنت اشیا	به‌کارگیری سیستم‌های هوشمند نظارت و هشدار برای جلوگیری از هدررفت منابع در محیط‌های ورزشی
	P12,P6	فناوری‌های سلامت و تناسب اندام	توسعه فناوری‌هایی که به ترویج فعالیت‌های ورزشی و سلامتی کمک کنند، مانند برنامه‌های تمرین و تغذیه دیجیتال

	P5,P1	استفاده از راهکارهای نوین برای افزایش کارایی	ارائه راهکارهای نوین و فناوری‌هایی که به کاهش مصرف انرژی، بهبود کارایی و کاهش هدررفت منابع کمک کنند
	P15, P7,P4	فناوری‌های مرتبط با ارتقاء تجربه ورزشی	توسعه فناوری‌هایی که به ارتقای تجربه ورزشی و رفاه ورزشکاران و مخاطبان ورزشی کمک کنند
ترویج استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر	P13,P10	آگاهی‌زایی و آموزش عمومی	ارائه آموزش‌ها و برنامه‌های آگاهی‌زایی به جامعه درباره مزایای استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر در ورزش و فعالیت‌های مرتبط
	P2, P3	تشویق به استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر	ترویج استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر مانند خورشید، باد، آب، و گرمای زمین در فضاهای ورزشی
	P11,P8	توسعه فناوری‌های مرتبط با انرژی	پشتیبانی از تحقیقات و توسعه فناوری‌هایی که به بهره‌وری بیشتر و بهینگی در استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر کمک کنند
	, P13, P5,P4	استفاده از مواد دوستدار محیط زیست	ترویج استفاده از مواد بازیافتی و دوستدار محیط زیست در ساخت‌وساز فضاهای ورزشی و تجهیزات ورزشی
	P11,P7	تشویق به حمل و نقل پایدار	ترویج استفاده از حمل‌ونقل عمومی و وسایل حمل‌ونقل پایدار برای دسترسی به فضاهای ورزشی و کاهش آلودگی هوا
	P12,P8	مدیریت پایدار منابع طبیعی	ترویج مدیریت پایدار منابع طبیعی مانند آب و خاک در فضاهای ورزشی و مناطق اطراف آن‌ه.
	P9,P3	حفظ و گسترش فضای سبز	ترویج حفظ و گسترش فضای سبز در ورزشگاه‌ها، پارک‌ها و مناطق ورزشی
	P13,P7	استفاده از منابع طبیعی محلی	ترویج استفاده از منابع طبیعی محلی و موجود در منطقه برای تأمین نیازهای انرژی و مواد در فعالیت‌های ورزشی
	P14,P6	مدیریت پسماند و بازیافت	ترویج مدیریت پسماند در فضاهای ورزشی و تشویق به بازیافت مواد و کاهش تولید زباله
	P11,P5	توسعه زیرساخت‌های تجدیدپذیر	ایجاد زیرساخت‌هایی برای استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر مانند نصب پنل‌های خورشیدی و بادی در فضاهای ورزشی
ترویج سبک زندگی پایدار	P13,P9	آگاهی‌زایی و آموزش عمومی	ارائه آموزش‌ها و برنامه‌های آگاهی‌زایی به جامعه درباره مزایای و اهمیت سبک زندگی پایدار و تأثیرات مثبت آن بر محیط زیست
	P12,P3	کاهش مصرف انرژی	ترویج استفاده از روش‌ها و دستگاه‌های صرفه‌جویی انرژی، بهره‌وری انرژی و استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر

P15,P2, P4	کاهش پسماند	تشویق به استفاده از مواد دوستدار محیط‌زیست، بازیافت و کاهش تولید زباله‌ها در فعالیت‌های ورزشی و زندگی روزمره
P14,P11	استفاده از حمل و نقل عمومی و پایدار	ترویج استفاده از حمل‌ونقل عمومی، دوچرخه‌سواری و راه‌های پیاده‌روی به‌جای استفاده از وسایل نقلیه خصوصی
P13,P8	مصرف مسئولانه منابع آب	تشویق به مصرف آب مسئولانه و کاهش آلودگی منابع آب در فعالیت‌های ورزشی و زندگی روزمره
P14,P5	فرهنگ سبز و محیط‌زیستی	ایجاد فرهنگی در جامعه که ارزش‌های محیط‌زیستی و حفاظت از طبیعت را ترویج کند
P14,P12	ترویج سلامتی و فعالیت‌های ورزشی	ارتقای سبک زندگی فعال و سالم، شامل ورزش و فعالیت‌های بدنی در فضای طبیعی
P14,P4	استفاده از مواد ارگانیک و دوستدار محیط زیست	تشویق به استفاده از مواد ارگانیک و بدون سمیات در غذا، لباس و محصولات دیگر
P14,P7	ترویج استفاده از ابزارها و فناوری‌های پایدار	تشویق به استفاده از ابزارها و فناوری‌هایی که به کاهش آلاینده‌ها و مصرف انرژی کمک کنند
P2, P15,P1	توسعه سبک زندگی معنوی و روانی	ایجاد فضایی برای آرامش و آرامش ذهنی، ارتباط با طبیعت و پذیرش ارزش‌های معنوی

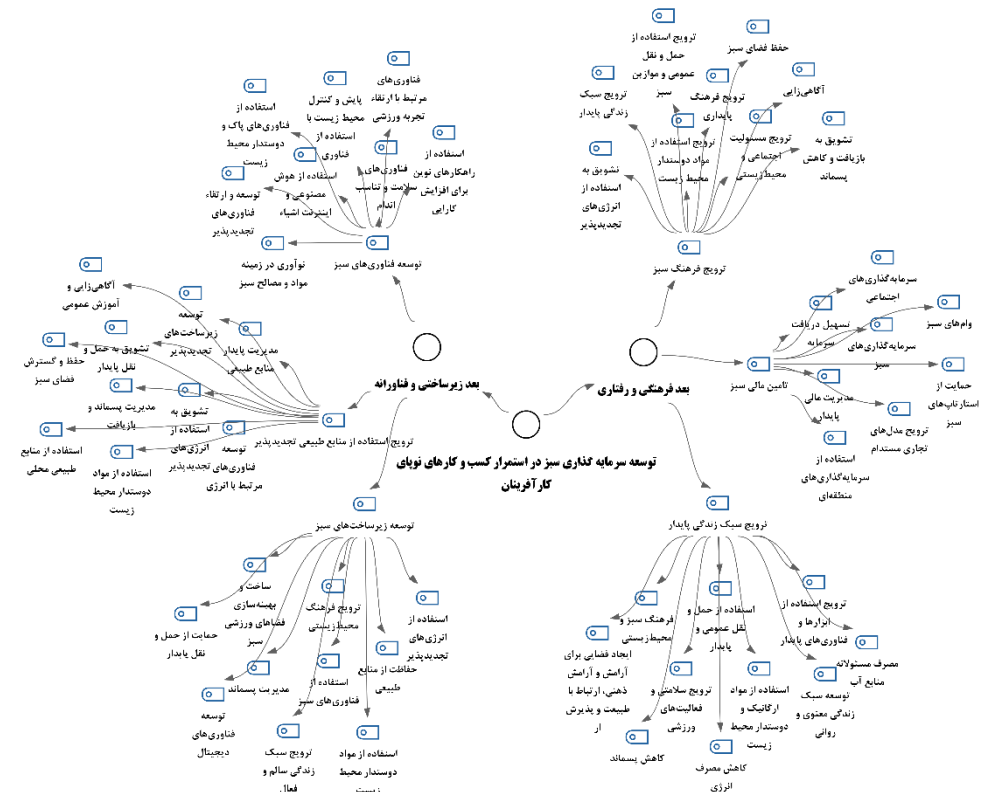
در مرحله سوم که مهم‌ترین گام نیز محسوب می‌شود یکپارچه‌سازی و پالایش مقوله‌های به‌دست‌آمده است که شامل انتخاب مقوله هسته‌ای و ارتباط‌دهی با سایر مقوله‌ها می‌باشد. جدول ۵ الگوی یکپارچه‌سازی و پالایش مقوله‌ها را بیان می‌کند.

جدول ۵. مقوله‌بندی و یکپارچه‌سازی و پالایش

مقوله‌ها	یکپارچه‌سازی و پالایش
توسعه زیرساخت‌های سبز	بعد زیرساختی و فناورانه
توسعه فناوری‌های سبز	
ترویج استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر	
ترویج فرهنگ سبز	بعد فرهنگی و رفتاری
ترویج سبک زندگی پایدار	
تأمین مالی سبز	

در مرحله یکپارچه‌سازی و پالایش، محقق باید یک مقوله اصلی یا هسته‌ای را از میان مقوله‌های شناسایی‌شده در مراحل قبل انتخاب کند. این مقوله اصلی باید بتواند سایر مقوله‌ها را دربر بگیرد و روابط بین آن‌ها را تبیین کند. سپس محقق باید مقوله‌های فرعی را در ارتباط با مقوله اصلی سازمان‌دهی و یکپارچه کند تا مدل نهایی نظریه حاصل شود. در این مرحله روابط علی و معلولی بین مقوله‌ها مشخص می‌شود. مقوله اصلی همراه با شبکه‌ای از روابط و زیرمقوله‌ها، مدل نهایی را برای تدوین نظریه تشکیل می‌دهد.

در مرحله یکپارچه‌سازی و پالایش، بعد زیرساختی و فناورانه و بعد فرهنگی و رفتاری، به‌عنوان مقوله اصلی و هسته‌ای انتخاب شده است. سایر مقوله‌های شناسایی‌شده در قالب زیرمقوله‌هایی در ارتباط با مقوله اصلی قرار گرفته‌اند. مقوله‌های توسعه زیرساخت‌های سبز، توسعه فناوری‌های سبز، ترویج استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر، به‌عنوان عواملی شناخته شده‌اند که در کنار بعد زیرساختی و فناورانه، بر استعمار کسب‌وکارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی تأثیرگذارند. همچنین مقوله‌های ترویج فرهنگ سبز، ترویج سبک زندگی پایدار، تأمین مالی سبز نیز به‌عنوان عواملی شناخته شده‌اند که در کنار بعد فرهنگی و رفتاری، بر استعمار کسب‌وکارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی تأثیرگذارند بدین ترتیب، مقوله اصلی همراه با سایر مقوله‌ها و زیرمقوله‌های مرتبط، الگو و مدل مفهومی پژوهش را شکل می‌دهند.

شکل ۱. خروجی نرم‌افزار MAXQDA

نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر، طراحی مدل توسعه سرمایه‌گذاری سبز در استعمار کسب‌وکارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی بود. یافته‌ها نشان داد عوامل مؤثر بر توسعه سرمایه‌گذاری سبز در استعمار کسب‌وکارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی شامل دو بعد زیرساختی و فناورانه (سه شاخص: توسعه زیرساخت‌های سبز، توسعه فناوری‌های سبز، ترویج استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر) و رفتاری (سه شاخص: ترویج فرهنگ سبز، ترویج سبک زندگی پایدار، تأمین مالی سبز) می‌باشد.

توسعه زیرساخت‌های سبز یکی از ابعاد توسعه سرمایه‌گذاری سبز در صنعت ورزش است. برای تحقق این امر، لازم است فضاهای ورزشی مانند ورزشگاه‌ها و سالن‌های ورزشی با رویکرد سبز و با بهره‌گیری بهینه از نور و تهویه طبیعی و مصالح سازگار با محیط‌زیست، طراحی و ساخته شوند. همچنین استفاده گسترده از انرژی‌های تجدیدپذیر خورشیدی و بادی در اماکن ورزشی می‌تواند نقش مهمی ایفا کند. از سوی دیگر، به‌کارگیری مصالح سازگار با محیط‌زیست و حمایت از حمل‌ونقل پایدار برای دسترسی به مجموعه‌های ورزشی، از دیگر اقدامات ضروری است. مدیریت بهینه پسماند در رویدادهای ورزشی نیز می‌تواند نقش مؤثری در کاهش آلودگی داشته باشد. علاوه بر اینها، به‌کارگیری فناوری‌های نوین سبز، حفاظت از منابع طبیعی، ترویج سبک زندگی سالم و فعال و توسعه فرهنگ حفاظت از محیط‌زیست، از دیگر مؤلفه‌های مهم در توسعه زیرساخت‌های سبز در صنعت ورزش هستند. در مجموع، توجه به این عوامل بخش مهمی از زیرساخت‌های موردنیاز برای تحقق سرمایه‌گذاری سبز و توسعه پایدار در صنعت ورزش را تشکیل می‌دهد و نیازمند مشارکت بخش‌های مختلف دولتی و خصوصی است تا بتوان به‌صورت یکپارچه این زیرساخت‌ها را توسعه داد (به نقل از مصاحبه‌های (P1, P3, P4)).

(P1): ساخت و بهینه‌سازی فضاهای ورزشی سبز: ما با خیال راحت می‌تونیم استادیومای ورزشیمونو احداث کنیم اما باید از موادی استفاده کنیم که برای زمین‌های چمن مضر نباشن و به محیط زیست آسیب نزنن).

(P3): سیستم مدیریت پسماند: ما بهتره یه سیستم مدیریتی برای زباله‌هایی که توی ورزشگاه‌ها تولید می‌شه داشته باشیم، اینکه از همون ابتدا فکر کنیم چطور این زباله‌ها رو کمتر کنیم و اونایی که مونده رو هم بازیافت کنیم).

(P4): حفاظت از منابع طبیعی: وقتی می‌خواهیم ورزش کنیم حتماً باید به طبیعت اطرافمون هم فکر کنیم. مثلاً اگه توی یه محل زیبا و طبیعی ورزش می‌کنیم، حتماً باید به اون محل هم احترام بگذاریم و ازش مراقبت کنیم). توسعه فناوری‌های سبز یکی دیگر از ابعاد کلیدی در توسعه سرمایه‌گذاری سبز در صنعت ورزش است. برای تحقق این امر، لازم است فناوری‌های تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی و بادی به‌طور مداوم توسعه و ارتقا پیدا کنند. همچنین، نوآوری در تولید مواد و مصالح سازگار با محیط‌زیست که در ساخت اماکن ورزشی به‌کار می‌روند، حائز اهمیت است. از سوی دیگر، به‌کارگیری فناوری‌های پاک و دوستدار محیط‌زیست در تجهیزات و تاسیسات ورزشی می‌تواند مفید باشد. همچنین پیش و کنترل محیط‌زیست با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین مانند سنسورها و اینترنت اشیا می‌تواند کمک‌کننده باشد. علاوه بر اینها، توسعه فناوری‌های سلامت و تناسب اندام و نیز فناوری‌هایی که تجربه ورزشی را ارتقا می‌دهند، از دیگر موارد مهم در توسعه فناوری‌های سبز در این حوزه به‌شمار می‌روند (به نقل از مصاحبه‌های (P1, P3, P6, P10)).

(P1): استفاده از راهکارهای نوین برای افزایش کارایی: مهمه که به این فکر کنیم که چطور می‌تونیم انرژی بیشتری به‌دست بیاریم و همچنین منابع رو کمتر هدر بدیم. یعنی چی؟ یعنی با فناوری‌های جدید، از انرژی کمتری استفاده کنیم و کارهامونو بهتر انجام بدیم).

(P3): پیش و کنترل محیط زیست با استفاده از فناوری: باید برنامه‌هایی برای کنترل هوا و آب توی فضاهای ورزشی داشته باشیم. بهترین ایده چیه؟ چطوری می‌تونیم ببینیم که هوای و آبشون چطوره و ازشون مراقبت کنیم).

(P6): فناوری‌های سلامت و تناسب اندام: فناوری‌ها به ما کمک می‌کنند تا ورزشمونو بهتر انجام بدیم و به سلامتی مون کمک کنیم. مثلاً برنامه‌هایی که بهمون می‌گن چی بخوریم و چطوری ورزش کنیم).

P10: نوآوری در زمینه مواد و مصالح سبز: باید سراغ موادی بریم که هم محیط زیست دوست باشن و هم برای ساخت و تجهیزات ورزشی خوب باشن. یعنی از موادی استفاده کنیم که به جای آسیب زدن به محیط، بهش کمک کنیم).

ترویج استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر، یکی دیگر از ابعاد مهم در توسعه سرمایه گذاری سبز در صنعت ورزش است. برای تحقق این امر، ابتدا لازم است از طریق آگاهی رسانی و آموزش های عمومی، اهمیت استفاده از منابع تجدیدپذیر به مردم شناسانده شود. همچنین، استفاده از انرژی های تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی و بادی باید در اماکن ورزشی تشویق و ترغیب شود. از سوی دیگر، توسعه و به کارگیری فناوری های مرتبط با انرژی های پاک می تواند کمک کننده باشد. علاوه بر این ها، استفاده از مواد و مصالح سازگار با محیط زیست و تشویق حمل و نقل پایدار نیز از جمله راه های مؤثر برای ترویج استفاده از منابع تجدیدپذیر در صنعت ورزش هستند (به نقل از مصاحبه های (P3, P7, P13)).

P3: تشویق به استفاده از انرژی های تجدیدپذیر: باید به مردم بگیم که از منابعی استفاده کنن که همیشه دسترسی بهشون داریم و هم به محیط زیست کمک می کنن. یعنی از خورشید، باد، آب و گرمای زمین برای انرژی در ورزشگاه ها استفاده کنیم).

P7: تشویق به حمل و نقل پایدار: می دونیم که حمل و نقل شخصی باعث آلودگی هوا می شه، پس بهتره از حمل و نقل عمومی و وسایل پایدار استفاده کنیم، خصوصاً برای رفت و آمد به فضاهای ورزشی).

P13: آگاهی زایی و آموزش عمومی: وقتی به افراد بگیم که چطور می تونن از منابع طبیعی استفاده کنن و اینطور کار کنن، ممکنه به محیط زیستمون کمک کنیم. با آموزش به مردم، به محیط زیستمون کمک کنیم).

ترویج فرهنگ سبز نیز یکی دیگر از عوامل مهم در توسعه سرمایه گذاری سبز در صنعت ورزش است. برای ایجاد این فرهنگ، ابتدا باید از طریق آگاهی رسانی، ضرورت حفاظت از محیط زیست و اصول سبز به مردم آموزش داده شود. همچنین، ترویج استفاده از حمل و نقل عمومی و پایدار می تواند در کاهش آلودگی هوا مؤثر باشد. از سوی دیگر، تشویق مردم به استفاده از انرژی های تجدیدپذیر و مصالح سازگار با محیط زیست نیز باید مدنظر قرار گیرد. علاوه بر این ها، حفظ فضای سبز و ترویج بازیافت و کاهش تولید پسماند، از دیگر راهکارهای مفید برای گسترش فرهنگ سبز هستند (به نقل از مصاحبه های (P1, P2, P3, P4)).

P1: حفظ فضای سبز: ما باید به مردم بگیم که استفاده از فضاهای سبز یعنی چی؟ اینکه وقتی ورزش می کنیم، توی محیطی زیبا و سالم باشیم و به باغچه ها و پارک ها هم احترام بذاریم).

P2: تشویق به بازیافت و کاهش پسماند: آموزش به مردم راجع به بازیافت و کاهش زباله ها چقدر مهمه؟ خیلی! چون اگه همه بفهمن که چجوری زباله هاشون رو کاهش بدن و دوباره استفاده کنن، محیط زیستمون هم بهتر می شه).

P3: ترویج فرهنگ پایداری: اگه ما همه به حفظ محیط زیست و توسعه پایدار فکر کنیم، به محیط زیست کمک می کنیم و هم خودمون و جامعه ورزشیمون بهتر عمل می کنیم).

P4: ترویج استفاده از مواد دوستدار محیط زیست: موادی که دوباره می شه استفاده کرد و همچنین دوستدار محیط زیست هستن، چطوری می تونن به ما کمک کنن؟ اینکه ما باید به مردم بگیم که این مواد چقدر مهم و مفیدن).

ترویج سبک زندگی پایدار نیز نقش مهمی در توسعه سرمایه‌گذاری سبز در ورزش دارد. برای ایجاد این سبک زندگی، ابتدا باید از طریق آموزش‌های عمومی، اصول زندگی پایدار به مردم شناسانده شود. همچنین کاهش مصرف انرژی و پسماند در زندگی روزمره مردم می‌تواند تأثیر بسزایی در محیط‌زیست داشته باشد. از سوی دیگر، ترویج استفاده از وسایل حمل‌ونقل عمومی و پایدار نیز حائز اهمیت است. علاوه بر این‌ها، استفاده مسئولانه از منابع آب و ترویج سلامتی و فعالیت‌های ورزشی سبز می‌تواند در ایجاد سبک زندگی پایدار مؤثر باشد (به نقل از مصاحبه‌های (P4, P5, P12, P15)).

(P4): استفاده از مواد ارگانیک و دوستدار محیط زیست: وقتی غذاها و لباس‌ها و محصولات می‌کنیم ارگانیک و بدون سم باشن، به سلامتی خودمون و همچنین به محیط زیست کمک می‌کنیم.
(P5): فرهنگ سبز و محیط‌زیستی: فرهنگی که ارزش‌های محیط‌زیستی رو ترویج کنه، یعنی اینکه به همه بگیم چقدر حفظ محیط زیست مهمه و باید ازش مراقبت کنیم).

(P12): کاهش مصرف انرژی: وقتی ما از روش‌های صرفه‌جویی انرژی و استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده می‌کنیم، به محیط زیست کمک می‌کنیم و همچنین هزینه‌های خودمون هم کمتر می‌شه).

(P15): کاهش پسماند: استفاده از موادی که محیط زیست رو دوست داشته باشن و همچنین بازیافت و کاهش زباله‌ها، هم توی ورزش و هم توی زندگی روزمره‌مون مهمه).

تأمین مالی سبز یکی دیگر از عوامل کلیدی در توسعه سرمایه‌گذاری سبز در صنعت ورزش است. برای تحقق این امر، ارائه وام‌های سبز با شرایط تسهیل‌شده به بنگاه‌های اقتصادی ورزشی می‌تواند مؤثر باشد. همچنین، جذب سرمایه‌گذاری‌های سبز از سوی صندوق‌ها و سرمایه‌گذاران حوزه محیط‌زیست، باید مدنظر قرار گیرد. از سوی دیگر، حمایت از استارت‌آپ‌های سبز ورزشی در مراحل اولیه راه‌اندازی می‌تواند بسیار تأثیرگذار باشد. در مجموع، تسهیل در دریافت سرمایه برای طرح‌ها و ایده‌های سبز، یک نیاز اساسی به‌شمار می‌رود (به نقل از مصاحبه‌های (P1, P2, P4, P10, P15)).

(P1): وام‌های سبز: وام‌هایی که به کارآفرینان ورزشی با شرایط ملایم و نرخ بهره کم ارائه بشه، بهشون کمک می‌کنه که به منابع مالی دسترسی داشته باشن و بتونن کسب و کارهایشون رو رشد بدن).

(P2): سرمایه‌گذاری‌های سبز: حمایت از سرمایه‌گذاری‌هایی که به فعالیت‌های پایدار و دوستدار محیط زیست کمک کنن، می‌تونه به کارآفرینان ورزشی این امکان رو بده که کسب‌وکارهایشون رو با استفاده از رویکردهای سبز توسعه بدن).

(P4): سرمایه‌گذاری‌های اجتماعی: فرصت‌های سرمایه‌گذاری اجتماعی و پشتیبانی مالی از کسب‌وکارهای ورزشی با رویکرد پایدار، اینکه افراد و شرکت‌ها می‌تونن با حمایت مالی و اجتماعی، به کارآفرینان ورزشی کمک کنن تا به رشد و پیشرفت بیشتری برسن).

(P10): استفاده از سرمایه‌گذاری‌های منطقه‌ای: همکاری بین انجمن‌های ورزشی، شرکت‌های محلی و دولت منطقه‌ای، به کسب‌وکارهای ورزشی کمک می‌کنه تا سرمایه‌گذاری‌های سبز رو به پروژه‌های ورزشی جلب کنن و توسعه بدن).

P15: حمایت از استارت‌آپ‌های سبز: حمایت مالی و مشاوره‌ای به استارت‌آپ‌های ورزشی که از منابع مالی سبز استفاده می‌کنند، بهشون کمک می‌کنه که با اطمینان بیشتری به کسب‌وکارهایشون بپردازن و به رشد بیشتری برسند).

پژوهش حاضر توسعه زیرساخت‌های سبز و توسعه فناوری‌های سبز را به‌عنوان دو شاخص کلیدی شناسایی کرده است. این یافته با نتایج پژوهش غیائی طبری و همکاران (۲۰۲۴) مبنی بر اهمیت عامل تدوین الگوی توسعه سرمایه‌گذاری سبز در سیستم‌های تولید همسو است. همچنین یافته‌های پژوهش حاضر در این زمینه با نتایج چاین (۲۰۲۳) مبنی بر تأثیر مثبت سرمایه‌گذاری سبز و نوآوری زیست‌محیطی بر توسعه پایدار هم‌راستا است. نتایج هانگ (۲۰۲۳) مبنی بر تأثیر مثبت سرمایه‌گذاری در منابع سبز و نوآوری فناوری بر توسعه پایدار نیز همسو با یافته‌های این پژوهش است.

پژوهش حاضر ترویج فرهنگ سبز و ترویج سبک زندگی پایدار را به‌عنوان شاخص‌های این عامل معرفی کرده که با نتایج پژوهش حجاریان، (۲۰۲۲) در زمینه اهمیت عوامل ترویجی- آموزشی و اجتماعی- فرهنگی و همچنین پژوهش رضایی و همکاران (۲۰۱۸) در زمینه عوامل ترویجی- آموزشی همسو است. علاوه بر این، تأکید پژوهش حاضر بر تأمین مالی سبز، با نتایج پژوهش مطیعی (۲۰۲۲) در زمینه ارتباط تأمین مالی و قوانین مرتبط هم‌خوانی دارد.

با توجه به این بررسی می‌توان نتیجه گرفت که هر دو بعد زیرساختی و فناورانه و فرهنگی و رفتاری برای توسعه سرمایه‌گذاری سبز اهمیت دارند اما باید توجه داشت که در چارچوب هر کشور و حوزه‌های مختلف، نیازها و اولویت‌ها متفاوت خواهند بود و بر اساس شرایط موجود، باید استراتژی‌ها و راهکارهای مناسب برای توسعه سرمایه‌گذاری سبز در نظر گرفته شود.

در پژوهش موردبحث، توسعه سرمایه‌گذاری سبز در کسب‌وکارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی بررسی شده است و عوامل مؤثر بر این توسعه، شامل بعد زیرساختی و فناورانه و بعد فرهنگی و رفتاری مطرح شده‌اند. این عوامل می‌توانند در تحقق اهداف سرمایه‌گذاری سبز و تداوم کسب‌وکارهای ورزشی مؤثر باشند. طراحی مدل مناسب برای این توسعه نیازمند درک عمیق از ارتباطات و تأثیرات این عوامل بر یکدیگر است. در بعد زیرساختی و فناورانه، مطالعات نشان داده‌اند که توسعه زیرساخت‌های سبز می‌تواند بهبود قابل توجهی در شرایط ورزشگاه‌ها و فضاهای ورزشی ایجاد کند. همچنین فناوری‌های سبز نیز به‌عنوان ابزاری مؤثر در بهینه‌سازی استفاده از منابع طبیعی و توسعه پایدار کمک می‌کنند. ترویج استفاده از منابع طبیعی تجدیدپذیر نیز باعث می‌شود تا مردم بیشتر به این منابع روی بیاورند و به سرمایه‌گذاری‌های سبز تشویق شوند. در بعد فرهنگی و رفتاری، ترویج فرهنگ سبز می‌تواند به شکل قابل توجهی به ایجاد محیطی مؤثر برای سرمایه‌گذاری‌های سبز کمک کند. ترویج سبک زندگی پایدار نیز می‌تواند افراد را به تغییر رفتارهای محیط‌زیستی ترغیب کند. تأمین مالی سبز می‌تواند به ایجاد شرایط مالی مناسب برای اجرای پروژه‌های سبز کمک کند و سرمایه‌گذاران را به این حوزه جلب کند.

با توجه به نتایج این پژوهش، به این نتیجه می‌رسیم که هماهنگی بین عوامل مذکور و ایجاد یک سیاست توسعه سرمایه‌گذاری سبز در حوزه ورزشی بسیار حیاتی است. این سیاست باید به‌طور هم‌زمان بر توسعه زیرساخت‌های سبز، فناوری‌های سبز و ایجاد فرهنگ سبز تأکید داشته باشد. همچنین، باید اقداماتی برای ترویج سبک زندگی پایدار و تأمین مالی سبز انجام شود تا این حوزه به شکل مستدامی پیشرفت کند. در کل، توسعه سرمایه‌گذاری

سبز در کسب و کارهای نوپای کارآفرینانه ورزشی به دنبال تداوم و استمرار در راستای حفظ محیط زیست و بهبود اقتصاد می‌باشد. این پژوهش به‌وضوح نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری‌های سبز نه تنها به سودآوری کسب و کارها کمک می‌کند بلکه به حفظ محیط زیست و توسعه پایدار نیز کمک می‌کند. این رویکرد نوین در حوزه ورزشی نه تنها به ارتقای این صنعت کمک می‌کند بلکه به ارتقای کیفیت زندگی انسان‌ها و حفظ منابع طبیعی نیز کمک می‌کند.

محدودیت مهم مقاله حاضر مربوط به تعامل مستقیم با مدیران و کارآفرینان حوزه ورزشی برای گردآوری اطلاعات و درک عمیق از معضلات و موانع در مسیر سرمایه‌گذاری سبز است. این محدودیت می‌تواند به دلیل نداشتن دسترسی مستقیم به دیدگاه‌ها و تجربیات این افراد، منجر به کاهش دقت و صحت تحلیل‌ها در مقاله گردد. بدین منظور ایجاد شبکه‌های ارتباطی فعال با این افراد و حضور در رویدادها و جلسات مرتبط می‌تواند امکان دسترسی به دیدگاه‌ها و تجربیات آنها را فراهم کند. ایجاد بسترهای همکاری بین دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی، و صنعت ورزشی می‌تواند به بهبود فرایند تحقیقات و انتقال فناوری به بازار کمک کند. این همکاری‌ها می‌توانند به جذب منابع مالی و فنی بیشتر برای تحقیقات، توسعه محصولات و خدمات سبز و ارتقای اقتصادی و اجتماعی صنعت ورزشی کمک کنند. همچنین آگاهی‌زایی و ترویج فرهنگ سبز در بین کارآفرینان، مدیران، و مشتریان صنعت ورزشی می‌تواند منجر به افزایش آگاهی و توجه به مسائل محیط‌زیستی و توسعه پایدار شود. برگزاری دوره‌ها، کنفرانس‌ها و آموزش‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری سبز و کارآفرینی پایدار می‌تواند نقش مهمی در ایجاد فرهنگ سبز در این صنعت داشته باشد. ایجاد اشتراک و همکاری بین صنعت فناوری و صنعت ورزش برای توسعه فناوری‌های سبز و پایدار می‌تواند به بهبود عملکرد و بهره‌وری در صنعت ورزش نیز بیانجامد. توسعه فناوری‌هایی مانند سیستم‌های انرژی تجدیدپذیر، مواد بازیافت‌پذیر و سیستم‌های مدیریت محیطی می‌تواند نقش مهمی در ارتقای سازگاری محیط‌زیستی و کاهش تأثیرات منفی صنعت ورزش داشته باشد. ایجاد بسترهای مالی مبتنی بر مسئولیت اجتماعی و محیط‌زیستی و ارائه تسهیلات مالی و تشویق‌های مالی برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های سبز و پایدار می‌تواند به تشویق و حمایت از کارآفرینان و کسب و کارهای سبز در صنعت ورزش کمک کند. این بسترها می‌توانند شامل تسهیلات وام، سرمایه‌گذاری‌های مشترک و صندوق‌های سرمایه‌گذاری اختصاصی برای صنعت ورزش باشند. از این‌رو می‌توان پیشنهادهایی نیز برای محققان بعدی مطرح کرد؛ از جمله بررسی تأثیرات ایجاد بسترهای مالی مبتنی بر مسئولیت اجتماعی و محیط‌زیستی بر تشویق و حمایت از کارآفرینان و کسب و کارهای سبز در صنعت ورزش و بررسی تأثیرات ایجاد اشتراک و همکاری بین صنعت فناوری و صنعت ورزش بر توسعه فناوری‌های سبز و بهبود عملکرد و بهره‌وری در صنعت ورزش.

تعارض منافع

نویسندگان مقاله هیچ‌گونه تعارض منافی را گزارش نکرده‌اند.

قدردانی و تشکر

تشکر و سپاس فراوان از تمامی افرادی که در پیشبرد این تحقیق ما را یاری رسانده‌اند.

References

- [۱] Fahamsyah, M. H., Taftazani, A. M., Rakhmat, A. S., & Yaqin, M. H. A. (2023). Ecologies of green finance: Green Sukuk and development of green Infrastructure in Bekasi Regency on SWOT Analysis. *Enrichment: Journal of Management*, 13(3), 2113-2122 .
- [۲] Taraniuk, L. M., Korsakiene, R., & Taraniuk, K. V. (2023). Green investment in the work of international companies .
- [۳] Ketabchi, H., Radfar, R., Tolouee Ashlaghi, A., & Khamseh, A. (2023). A Model to Improve the Capacity of Using Green Technological Innovations in the Petrochemical Industry. *Karafan Journal*, 20(1), 31-53. <https://doi.org/10.48301/kssa.2023.360651.2272>
- [۴] Jalali, R., Mosleh, A., & Nematolahi, Z. (2022). Identifying the Causes of Failure of Bio-Start-Ups in Bushehr Province Based on Fuzzy Cognitive Mapping and Multi-Objective Modelling. *Karafan Quarterly Scientific Journal*, 19(2), 283-310 .
- [۵] Sulaksana, F. (2023). Green Financing: One Effort Achieving Sustainable Development. *Banking and Management Review*, 11 (2), 1592–1603. In.
- [۶] Rosita, J., Ihalauw, J., Abdi, A. S., & Sirine, H. (2023). The effect of entrepreneurial orientation and social media adoption on marketing performance of culinary start-up business. *Journal of System and Management Sciences*, 13(3), 29-51 .
- [۷] Tran, T. T. T., Do, H. N., Vu, T. H., & Do, N. N. M. (2020). The factors affecting green investment for sustainable development. *Decision Science Letters*, 365-386 .
- [۸] Kwilinski, A., Lyulyov, O., & Pimonenko, T. (2023). Greenfield investment as a catalyst of green economic growth. *Energies*, 16(5), 2372 .
- [۹] Arshi, T. A., Rao, V., Islam, S., & Morande, S. (2021). SECURE—a new business model framework for measuring start-up performance. *Journal of Entrepreneurship in Emerging Economies*, 13(3), 459-485 .
- [۱۰] Wang ,Z., Chu, E., & Hao, Y. (2024). Retracted: Towards sustainable development: How does ESG performance promotes corporate green transformation. In: Elsevier.
- [۱۱] Xiao, Z., Duritan, M. J. M., & Jia, R. (2024). Resourceful futures: Integrating responsible mining and green education for sustainable development in developing and emerging economies. *Resources Policy*, 88, 104377 .
- [۱۲] Gheyasi Tabari, F., Mirarab, S. A., & Khandan, S. (2024). Presenting a model for the development of green investment in smart production systems based on digital transformation in the automotive industry. *Journal of Investment Knowledge*, 13(52), 835-856 .
- [۱۳] hajarian, a. (2022). Investigating the Challenges and Barriers to Green Entrepreneurship Development from the Perspective of Experts and Beneficiaries Case study: Rural

- communities of Macron coast [Research]. *Journal of Entrepreneurial Strategies in Agriculture*, 9(18), 115-125. <https://doi.org/10.52547/jea.9.18.115>
- [۱۴] Adel, Z., Momayez, A., Rahmani, H., & Taherpour Kalantari, H. (2022). Significance Analysis - Performance of Factors Affecting Valuation of Start-ups to Enter Domestic and International Markets. *Journal of International Business Administration*, 5(3), 13-31. <https://doi.org/10.22034/jiba.2022.51315.1883>
- [۱۵] Motiei, M. (2022). Legal-Jurisdictional Barriers to Financing Technological Entrepreneurship with an Institutional Approach: A Mixed Method Study. *Journal of Asset Management and Financing*, 10(4), 67-94. <https://doi.org/10.22108/amf.2022.129739.1687>
- [۱۶] Jabbari Piryousefian, J., & Nobari, A. (2020). Identification and Ranking of Green investment Factors. *Journal of Investment Knowledge*, 9(34), 71-107 .
- [۱۷] Rezaee, B., Najafpour, H., & Kahrizi, D. (2018). Identifying the Barriers of Green Entrepreneurship Development in the Agricultural Sector of Kermanshah County. *Agricultural Economics and Development*, 26(1), 55-72. <https://doi.org/10.30490/aead.2018.65199>
- [۱۸] Chien, F. (2023). The impact of green investment, eco-innovation, and financial inclusion on sustainable development: evidence from China. *Engineering Economics*, 34(1), 17-31 .
- [۱۹] Hung, N. T. (2023). Green investment, financial development, digitalization and economic sustainability in Vietnam: Evidence from a quantile-on-quantile regression and wavelet coherence. *Technological Forecasting and Social Change*, 186, 122185 .
- [۲۰] Chen, M., Chen, R., Zheng, S., & Li, B. (2023). Green investment, technological progress, and green industrial development: Implications for sustainable development. *Sustainability*, 15(4), 3808 .
- [۲۱] Charmaz, K. (2014). *Constructing Grounded Theory*. SAGE Publications. https://books.google.com/books?id=v_GGAwAAQBAJ
- [۲۲] Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1988). Criteria for Assessing Naturalistic Inquiries as Reports .
- [۲۳] Stemler, S. (2000). An overview of content analysis. *Practical assessment, research, and evaluation*, 7(1) .